

De onderste steen

Ja, de onderste steen. Die moet nog al eens boven komen. Te pas en te onpas wordt dit gezegde gebruikt. En komt die onderste steen ook altijd boven? is de volgende vraag. Vaak, of misschien wel, meestal niet! Want waar moet je die onderste steen nu eigenlijk gaan zoeken?

We kennen allemaal die zwaarwichtig doende parlementaire mannen of vrouwen, die achter het spreekgestoelte van Tweede Kamer eisen dat in een bepaalde kwestie de ‘onderste steen boven moet komen’. Vaak zwelgen ze dan in hun eigen vermeende belangrijkheid, want ze zeggen het toch maar eens even tegen de minister of staatssecretaris. En die brave man of vrouw belooft met een plechtig gezicht dat hij de ‘geachte afgevaardigde alle informatie zal verstrekken’ waar hij of zij om vraagt. En die geachte afgevaardigde gaat met een van trots glimmend gezicht weer naar zijn of haar plaats in de kamerbanken. Trots dat ze – eindelijk – een keer op de TV zijn geweest en hopelijk ook in de kranten de nodige aandacht zullen krijgen.

Ik vraag me eigen altijd af wat men nu eigenlijk met die ‘onderste steen’ bedoelt. Wil het betrokken kamer- of gemeenteraadslid nu werkelijk alles over een bepaalde kwestie ‘boven water’- ook al zo’n uitdrukking – krijgen of daarover ‘zodanig geïnformeerd’ worden dat hij of zij zich een mening kan vormen of wat er zich in die kwestie heeft afgespeeld, wie waarvoor verantwoordelijk was, wat de aanleiding was, hoe er gehandeld is en hoe het ‘zover heeft kunnen komen’.

Want vergis u niet, het stellen van vragen, schriftelijk of mondeling, heeft heel ‘wat voeten in de aarde’ en er moeten soms ‘bergen werk’ verzet worden om alle ‘relevante informatie’ bijeen te zoeken en daarvan een werk- en leesbaar antwoord voor de vragensteller of – stelster te fabriceren. Want het antwoord moet natuurlijk wel ‘helder’ zijn en hem of haar ‘ten volle tevreden stellen’.

En het kost nogal wat. Alle uren die ambtelijke medewerk(st)ers aan het opdiepen van al die informatie moeten besteden, het daaruit moeten fabriceren van een antwoord, dat door zijn of haar chef moet worden gelezen en eventueel gecorrigeerd en daarna ook nog eens door diens chef en uiteindelijk ook nog door de minister of staatssecretaris of op lager niveau de burgemeester of de wethouder ingekeken moet worden, want stel voor dat de ‘geachte afgevaardigde’ niet voor 100% ‘naar tevredenheid’ wordt beantwoord. Dan zijn de poppen helemaal aan het dansen. En tegenwoordig zijn ambtelijke uren heel duur. Daarom willen ze die ook beperken. Het aantal ambtenaren dan.

En de vragensteller of - stelster? Wat doet die met het antwoord. Meestal helemaal niets, want na zoveel weken is ze zijn of haar vraag vaak al weer vergeten, ondergedompeld als hij of zij is in al weer een ‘brandende kwestie, waarin hij of zij zich heeft vastgebeten. En of de ‘onderste steen dan echt boven’ is gekomen? We zullen het niet weten, want ook wij, brave burgers’ zijn allang vergeten wat de ‘geachte afgevaardigde ‘Pieter of Petronella Puk’ destijds heeft gevraagd. De oorzaak? Druk, druk, druk.....

Reageren? a.dekok@kbgoes.nl

Augustinus